

DEBYTTI

Rummut pärisivät ja yleisö pidätti hengitystään. Kaikkien katseet olivat kiinnittyneet hopeiseen tykkiin ison lavan taka alalla. Yhtäkkiä kuului valtava jyrynä, ilmassa liiteli värikkäitä paperipaloja ja ihmishahmo liiti tykin suusta ilmaan kädet levällään, kuten kristuksella ristillä. Taivuttaen vartaloon ilmassa hän teki akrobaattisen piruetin ja viimein laskeutui verkkoon pehmeästi.

Tämä juhlittu raketti oli nimeltään Fulgencio Cabrales, alkuperäiseltä nimeltään Jerez de la Fontane, joka oli kiertänyt Euroopan kaikkein kuuluisimpia sirkus-kiertueita sodan aikana ilmiömäisellä menestyksellä. Minne tahansa tämä andalusialainen menikään, ihmisillä oli suuria odotuksia hänestä ja liput myytiin loppuun hetkessä. Hän ei koskaan pettänyt ihailijoidensa luottamusta. Hänellä oli taito saada yleisö aina hurraamaan seisaaltaan.

Hän oli yrityksen tähti ja hänen nimensä ja kuvansa hänen kuuluisasta lennostaan koristivat pääsylippuja. Ei ollutkaan yllätys, että hänen esityksensä oli aina loppuhuipennus sirkuksessa.

”Enkelin lennon hämmästyttävää loppuhuipentumaa todistivat enkelit ja hirviöt, trapatsitaiteilijat ja akrobaatit.”

Sellainen oli esitys. Suoriuduttuaan vaikeasta laskusta Fulgencio Cabrales irrotti itsensä verkosta elegantilla tyylillään, siirtyi keskelle tykin suuaukkoa ja kumarsi hienostuneesti yleisölle ja katosi esiripun taakse.

Upea sirkus-seurue kiersi maailmaa luoden ympärilleen onnellisuutta ja illuusioita. Sirkus-yritys oli voittoisa ja ansaitsi mainetta ja kunniaa. Elettiin ilman huolen häivää; se oli arvokasta aikaa. Mikä sääli, että pieni vastoinkäyminen tuli kääntämään tapahtuminen kulun täysin. Lukuisien paukauksien jälkeen ihmiskuula alkoi menettää kuuloaan ja kuuroutumisen merkit alkoivat olla huolestuttavan lähellä. Sirkustirehtööri joutui haluttomasti muutamaa ohjelmanumeroa, ja Fulgencio Cabrales siirtyi trapetsitaiteilijaksi.

Mutta hän ei ollut pettynyt. Kuitenkin kohta hän huomasi, ettei hänen taitonaan ollut värähtelevä keinuminen vaan tiukka tasapaino. Hän todisti olevansa nero myös tasapainoilun saralla. Eräänä iltapäivänä harjoituksissa hän kapusi pienen pyöränsä selkään ja ensi yrityksellä hän ajoi pitkin ohutta metallivaijeria ilmassa kahden etapin välillä. Hieman myöhemmin hän innostui myös jongleerauksesta ja oppi muutamia hämmästyttäviä temppuja. Hän päätyikin yhdistämään köydellä kävelyn ja värikkäiden renkaiden käsittelyn. Lopulta hänestä tuli köydellä kävelyn todellinen mestari. Viiden jalan korkeudessa rimaa hipoen epävarmalla tasapainolla hän siirtyi eteenpäin hitaasti mutta varmasti heitellen samalla ilmaan viittä värikästä palloa. Yhtäkkiä hän jähmettyi paikoilleen ja huomaamaton heilunta sai hänen koko vartalonsa tärisemään. Sillä hetkellä sirkuksen sydän sykki ahdistuneesti ja ainoastaan yleisön aplodit pystyivät pitämään Fulgencio Cabraleksen ylhäällä.

Yhtenä päivänä hän vastaanotti kirjeen sotahallitukselta. Kirjeessä häntä käskettiin osallistumaan pakolliseen armeijan palvelukseen. Hän hyvästeli upean sirkusryhmänsä: Hän hyvästeli klovnit, jonglöörit, jättiläiset ja kääpiöt. Hän antoi jäähyväissuukot tanssijoille ja käärmeihmisille. Hän toivotti paljon onnea ja menestystä trapetsitaiteilijoille ja veitsenheittäjille ja ojensi kätensä sirkustirehtöörille lupaamalla palata takaisin. Melko surullisena sirkustirehtööri vastasi hänelle: ”show’n on jatkuttava kaikesta huolimatta”.

Translated by Hanna Kuusipalo